

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. O.**

skazanego za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2025r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 22 maja 2020r., sygn. akt XIV K 233/16,

utrzymanego w mocy w części dot. P. O. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 29 maja 2024r., sygn. akt II AKa 348/20

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie wówczas, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże

prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie nie zawiera żadnej argumentacji, która przemawiałaby za wstrzymaniem wobec P. O. zapadłego wobec niego orzeczenia. Autor kasacji ograniczył się jedynie do sformułowania takiego wniosku oraz argumentacji sprowadzającej się do stwierdzenia, że natychmiastowe wykonanie wyroku wiązałoby się z wysokim prawdopodobieństwem zaistnienia po stronie skazanego ujemnych skutków, w tym „bezpośredniego pokrzywdzenia związanego z wykonaniem kary”, w sytuacji istnienia „istotnych, nierozstrzygniętych wątpliwości co do odpowiedzialności karnoprawnej skazanego”.

Zauważenia więc wymaga, że postawione w kasacji zarzuty nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych – wskazano w nich na rażące naruszenie przez Sąd II instancji prawa materialnego w postaci art. 60§3 k.k. w zw. z art. 60§5 k.k. i w zw. z art. 60§6 k.k. oraz art. 18§1 zd. 2 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz prawa procesowego, tj. art. 433§1 i §2 k.p.k. i art. 458 k.p.k., oba w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 366§1 k.p.k. w zw. z art. 437§1 k.p.k. w zw. z art. 437§2 k.p.k. Ocena zasadności tych zarzutów nie może być jednak postrzegana jako jednoznaczna, tym bardziej w sytuacji, gdy w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sam zaś fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Wszystko powyższe powoduje, że wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

